

Ajuntament de Lleida

ACTA DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA SOBRE ESTRATÈGIES I SERVEIS MUNICIPALS D'ATENCIÓ A LES PERSONES SENSE LLAR

Identificació de la sessió

Data: 24 de novembre de 2021
Horari: de 18:08 a 20:31 hores
Lloc: Sala 2 de l'Auditori Municipal Enric Granados

Assistents :

Sr. Miquel Pueyo, president de l'Audiència
Sra. Mariama Sall, regidora de Persones, Comunitat i Agenda 2030
Sra. Marta Gispert, regidora de Consum, Comerç, Mercats i Participació
Sra. Lluïsa Peña, actuant per delegació del Vicesecretari de l'Ajuntament de Lleida.
Sr. Salvador Maneu, Director de Sant Joan de Déu Serveis Socials Barcelona.
Sra. Montserrat Rovira, Cap del Servei d'Urgències i Emergència socials de l'Ajuntament de Barcelona
Sr. Toni Postius, portaveu del grup municipal JxCAT
Sra. Cristina Morón, portaveu del grup municipal PSC
Sra. Elena Ferre, portaveu adjunta del grup municipal Comú de Lleida
Sr. Mourad el Boudouhi Amar, representant de l'Asociación Watani para la Libertad y la justicia
Sra. Rosa Maria Majoral Josa, representant d'Arrels Sant Ignasi.
Sr. Roger Torres Aguiló, representant d'Arrels Sant Ignasi
Sr. Miquel Barniol Moreno, representant de l'Associació de veïns Sant Ignasi-Instituts.
Sr. Ibrahimia Bao Kandji, representant de l'Associació senegalesa de Lleida i província
Sr. Francesc Gabarrell Guiu, representant de Candidatura d'Unitat Popular
Sra. Carme Campoy Guerrero, representant de la Coordinadora d'ONGD i aMS de Lleida
Sr. Llibert Reixac Roure, representant de Fruita amb Justícia Social
Sr. Domingo Morales, representant de Fruita amb Justícia Social
Sra. Nogay Ndiaye Mir, representant de l'Associació Juvenil NDIATIGUIA.
Sr. Pau Simarro Dorado, representant de l'Església Evangèlica Baptista de Lleida
Sr. Xavier Pelegrí Viaña, representant de Caritas Diocesana de Lleida.
Sr. Paco Castillo López
Sr. Robert Cabasés Piqué
Sra. Yohana Villarraga Florez.

Tècnics municipals assistents:

Sra. Gemma Domingo Llobet, coordinadora responsable de Benestar Social
Sra. Lluïsa Conejos Ara, cap de servei de programes sectorials de la regidoria de Persones, Comunitat i Agenda 2030
Sra. Cristina Sàiz, Cap d'Acció Participativa, conductora de l'acte

Ajuntament de Lleida

La conductora de l'acte, Sra. Cristina Sàiz, dona la benvinguda i fa una breu presentació de les personalitats que participaran en l'acte. Explica que s'han inscrit a aquesta audiència pública un total de 47 persones, de les quals, 16 son entitats i associacions i 26 ciutadans/es a títol individual.

A continuació, obre l'acte l'alcalde, Sr. Miquel Pueyo, qui explica que som aquí per celebrar aquesta audiència pública sobre estratègies i serveis municipals d'atenció a les persones sense llar que va anunciar al passat Ple de 28 de maig de 2021. El marc de participació de l'Ajuntament de Lleida és un marc molt obert, que propicia diverses vies d'anàlisi i de debat i expressa el seu desig, que aquesta convocatòria sigui vista com una demostració de voluntat d'aquest govern, d'escoltar a totes les veus involucrades i en especial les d'aquelles persones expertes que, gràcies al seu bagatge professional ens poden guiar per fer de Lleida una ciutat de drets i d'oportunitats. Agraeix especialment la intervenció del Sr. Salvador Maneu i de la Sra. Montserrat Rovira que parlaran també de la cooperació establerta amb l'Ajuntament de Barcelona i amb altres ajuntaments del territori.

L'audiència pública és un espai institucional, aquesta es la segona que celebrem en aquest mandat, perquè tota persona que se senti afectada o pugui tenir un interès per aquest tema pugui expressar la seva opinió sobre la matèria.

Els objectius no son altres que conèixer l'opinió de la ciutadania i de totes les forces polítiques representades a l'Ajuntament sobre un tema d'interès. Es tracta de donar una participació equilibrada i simultània a totes les parts i permetre l'accés a la informació de la manera més pertinent possible per tant, es una eina que dota d'informació i participació a la ciutadania de Lleida.

La finalitat d'aquest model es garantir la participació ciutadana, confrontar de manera pública i respectuosa les diferents opinions, propostes, experiències, coneixements i informacions relatives al projecte de que es tracta i aquestes, degudament meditates i considerades, segurament contribuiran a millorar la qualitat de la decisió que s'hagi adoptat.

Expressa que la voluntat d'aquest govern i la seva com alcalde, serà sempre de diàleg, emmarcada al respecte de totes les posicions i idees, ja que aquesta és la única via d'entesa en una societat democràtica i dialogant i també es la única via d'entesa pel que fa al sensellarisme.

Convida als assistents a elevar la mirada, a pensar en la Lleida que volem, que ens mereixem, no sols la d'avui sinó també en la dels nostres fills/es, que sostenim que ha de ser acollidora, ha de pensar en garantir els drets de totes les persones i en especial els de les més vulnerables.

Pren la paraula a continuació, la Sra. Marta Gispert, regidora de Consum, Comerç, Mercats i Participació, qui fa una breu introducció de l'audiència com a mecanisme de participació ciutadana.

Ajuntament de Lleida

Explica que l'audiència pública és un espai de participació ciutadana que pot convocar-se a petició de la ciutadania o bé a instàncies de la pròpia administració pública, com és el cas.

Les persones naturals, jurídiques i les organitzacions socials es reuneixen en un acte públic per intercanviar informació o propostes sobre aspectes relacionats amb polítiques i programes del municipi així com del maneig dels recursos per complir amb aquest programes. La finalitat de l'audiència pública es doncs, garantir la participació de la ciutadania i confrontar de forma transparent les diferents opinions, propostes, experiències, coneixements i informacions relatives a un projecte, tal i com ja ha anticipat l'alcalde en la seva intervenció.

Els objectius que volem assumir amb aquesta audiència pública son:

1. Posar a l'abast de tothom la informació relativa al projecte.
2. Conèixer l'opinió de la ciutadania sobre les estratègies d'atenció a persones temporeres o sense llar.

Debatem doncs, sobre un tema que preocupa a la comunitat i les perspectives diverses per cercar punts d'enteniment. Iniciem aquesta audiència i demanem el màxim respecte i empatia per part de tothom per d'assolir els objectius pretesos. Finalitza la seva intervenció agraint la seva tasca als equips de Participació Ciutadana i de Benestar Social, així com a tots i totes les persones assistents. Conclou amb la frase "la ciutat la fem entre tots".

A continuació la conductora de l'acte fa un recordatori sobre els tempos i terminis estipulats per l'audiència i demana que siguin respectats per totes i tots els participants. Explica que en un principi estava prevista la participació d'un únic expert i finalment s'ha ampliat a 2 persones, motiu pel qual el temps total de 20' s'ha distribuït en dos temps de 10' per les intervencions de cadascun dels experts participants. També s'ha produït una incorporació a nivell tècnic amb la inclusió de la intervenció de la Sra. Luisa Conejos, cap del servei de programes sectorials, qui s'ha repartit el temps total de 8' amb la Sra. Gemma Domingo, disposant per tant, cadascuna d'elles amb 4' per fer la seva exposició. Finalment explica, que finalitzarà el torn d'exposicions la Sra. Marýama Sall, qui disposarà d'un total de 12' per la seva intervenció.

Acte seguit, pren la paraula la Sra. Montserrat Rovira, Cap dels Serveis d'Urgències i Emergències Socials de l'Ajuntament de Barcelona. Membre de l'equip Directiu de l'Institut Municipal de Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona.

És treballadora social i sociòloga i en la seva trajectòria professional, ha estat treballadora Social de Centre de Serveis Socials de Primària, de Programes Europeus per col·lectius de risc i Directora de Centre de Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona.

Ajuntament de Lleida

La Sra. Rovira explica com treballen a Barcelona la gestió de les urgències de sensellarisme al Centre d'Urgències i Emergències Socials de Barcelona, que és un dels serveis que forma part de protecció civil com són els cossos de bombers, guàrdia urbana, SEM, etc. Es tracta d'un centre molt emblemàtic ja que no coneixen cap d'igual al món. Té una mirada molt àmplia i dona resposta en cas d'incendis, els passats atemptats de Barcelona, i intervencions originades com a conseqüència de condicions climatologies adverses. Fan intervenció psicosocial i intervenció social amb l'acompanyament i anàlisi de les necessitats que se li generen a les persones que pateixen situacions dramàtiques. També recolzen els serveis estables de Barcelona. Donat que tenen un nombre aproximat de 1.000 persones que pernocten al carrer i, se'ls facilita un espai on es poden dutxar, sopar, dormir i esmorzar, permetent-los en definitiva el descans i protecció que necessiten.

Tenen dues fases diferenciades de treball, la preventiva, que consisteix en obrir un espai-refugi on les persones, de forma voluntària, accedeixen i són acollides, el que anomenen Centre d'allotjament Nocturn d'Emergències, que està en constant contacte i coordinació amb els serveis socials d'atenció primària, centres de drogodependència o de salut mental per la derivació i seguiment d'aquells usuaris que presentin dificultats afegides.

Quan obren la fase preventiva fan comunicacions públiques per tal que aquestes persones en siguin coneixedores i també els equips de carrer els ho informen.

La segona fase de treball es la d'alerta, que activen quan les temperatures baixen a 0º, aquestes temperatures posen en risc la vida de les persones més vulnerables i donat que ja han tingut alguna experiència en aquest sentit, intenten evitar l'estada d'aquestes persones en la via pública. En aquesta fase són proactius i surten al carrer acompanyats d'equips de Creu Roja, 6 en total, per persuadir a les persones de que vingui i s'allotgin. Aquest establiments extraordinaris no estan sempre oberts, només en cas de baixes temperatures. També tenen una coordinació molt estreta amb els equips d'intervenció de carrer. Per fer aquestes cerques es basen en plànols i mapes que identifiquen els llocs habituals on pernocten les persones sense sostre.

Estan molt orgullosos d'aquest recurs que disposa de 100 llits, ja que un espai d'aquestes característiques permet donar cobertura a la pròpia ciutadania amb diversos usos.

Acaba la seva intervenció especificant que l'impacte a nivell de barri al Poble Nou, on està ubicat el centre, no ha comportat queixes veïnals, molt al contrari han comptat amb la col·laboració d'establiments de proximitat i de veïns i veïnes que inclús s'han ofert per fer classes d'idioma.

A continuació, la moderadora dona pas a la intervenció virtual del Sr. Salvador Maneu, Director de Sant Joan de Déu Serveis Socials Barcelona, una entitat de l'Orde Hospitalària de Sant Joan de Déu, especialitzada en l'atenció a persones sense llar. També assumeix la coordinació de l'àmbit social de l'Orde Hospitalària a l'Estat espanyol i de forma més intensa a la Catalunya, Aragó, País Valencià, Illes Balears.

Ajuntament de Lleida

Llicenciat en Dret per la UAB, té una llarga trajectòria en organitzacions del tercer sector social, inicialment com advocat en programes d'assessorament jurídic a col·lectius en situació de vulnerabilitat i des de 2003 en responsabilitats de gestió i direcció.

Després d'agrair a l'organització, la invitació a participar en aquest acte, opina que el projecte que avui es debat li sembla molt bo per la nostra ciutat. Ell no es considera expert, simplement es una persona que es troba involucrat amb l'entitat Sant Joan de Déu Barcelona, la qual es dedica a acompanyar a les persones sense llar i crear oportunitats per totes elles per tal que gaudeixin d'una vida digna. Van iniciar l'activitat a l'any 79, per tant porten 42 any llargs d'activitat, van iniciar l'activitat amb un alberg a la Rambla de Barcelona, i a data d'avui gestionen prop de 400 recursos residencials, 3 recursos per persones a les que es pot fer un acompanyament a més llarg termini, concretament, 1 al barri de Sarrià de 116 places, un destinat exclusivament a dones amb 40 places, a la zona de la Vall d'Hebron i un de 52 places al Poble Sec. Al centre més gran, que està destinat a persones amb més problemàtica, relacionades amb addicions i salut mental, des de la COVID també és va obrir una unitat destinada a aquelles persones que havien de fer confinament per haver resultat positius o bé per contacte estret amb positius, que malauradament en aquests moments s'ha tornat a reactivar donada la situació actual de contagis. També gestionen unes 120 places en habitatges, alguns individuals i altres col·lectius. Tota aquesta feina la fan amb un esforç de cooperació públic-privat, ja que es tracta d'una entitat sense ànim de lucre però amb vocació de servei públic i per això la majoria de serveis els tenen amb aliança amb Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona i altres ajuntaments de l'àrea metropolitana.

Vol compartir algunes reflexions que li semblen útils pel projecte que tractem:

El sensellarisme es un fenomen que respon a factors molt diversos, alguns son personals però normalment la major part, son factors estructurals. Per raons diverses les persones es queden sense habitatge, l'elevat preu de l'habitatge i el mercat laboral precari dificulten que aquestes persones puguin reprendre la seva vida habitual.

Des dels recursos que gestionen poden observar la trajectòria de vides molt diverses, i explica que a través del sistema ECOS, que permet categoritzar les persones sense sostre en diferents categories, es divideixen en persones sense sostre, persones sense llar i persones amb un habitatge insegur o no adequat. Aproximadament a Catalunya hi ha unes 17.000 persones en aquesta situació, tot i que poden ser més, ja que aquesta dada fa temps que no s'actualitza i després de la pandèmia es més senzill esdevenir una persona sense llar. Especialment en aquest període, s'han vist incrementats dos nous col·lectius; les dones sense llar per a les que, afortunadament cada cop s'obren més dispositius i els joves menors de 25 anys, que provenen de la xarxa de protecció de menors i passen a aquesta situació amb el canvi a la vida adulta i el joves que estan en entorns familiars, però que a l'arribar a la majoria d'edat pels motius que siguin es troben dins d'aquest col·lectiu.

Ajuntament de Lleida

- 1- Recomana la planificació de mesures a aplicar a curt, mig i llarg termini, combinant les atencions d'urgències i emergències i aquelles que van destinades a la defensa de drets.
- 2- Es important plantejar una mirada integral, no solament dirigida a l'habitatge sinó també encaminada a la inserció social. Fugir de respostes aïllades, ja que a major coordinació, la transformació de les circumstàncies de les persones sense llar també és millor.
- 3- El que s'està fent avui a Lleida és molt inèdit, ja que un projecte com aquest és lògic que generi dubtes, i felicita l'organització d'aquest acte, que no ha vist a gaires llocs. Aquest abordatge compartit que fem entre tots, el considera estratègic, perquè el sensellarisme no es un problema de l'Ajuntament o de la Generalitat, sinó que es una xacra social que ens ha d'interpel·lar a tots.

Tot i el que pugui semblar, creu que tant l'estratègia que estem compartint com els recursos que es projecten poden suposar una oportunitat i no un problema pel barri on ha d'anar ubicat.

La seva experiència en els recursos que gestionen, es que als barris on treballen s'han generat sinèrgies i col·laboracions molt interessants.

Acaba amb una frase que li sembla oportuna i es que el sensellarisme sense dubte corroeix a la persona que ho pateix però moralment també qüestiona a la societat que ho tolera.

Pren la paraula, a continuació, la Sra. Gemma Domingo, coordinadora responsable de Benestar Social de la regidoria de Persones, Comunitat i Agenda 2030, qui dona les gràcies a tots i totes i explica que l'actuació de l'Ajuntament de Lleida en el marc del sensellarisme, es gestiona des de l'àrea de Benestar Social, on un total de 154 professionals donen una cobertura prou àmplia a les demandes de la ciutadania en l'àmbit dels serveis socials i més concretament pel que fa a les persones sense llar, la tasca es assumida per l'Àrea de lluita contra la pobresa i la inclusió social, que depèn de la Sra. Lluïsa Conejos, Cap del servei de Programes sectorials, a qui passa la paraula per tal que expliqui quines actuacions es desenvolupen i com s'enfoca aquesta problemàtica.

La Sra. Conejos, fa una breu explicació -resum de dades relatives a l'any 2020, explicant que s'han atès, per part dels serveis socials municipals un total de 22.000 persones, de les quals 1665 corresponen específicament a l'àrea de persones sense llar. En aquesta àrea, un equip de 18 professionals, fan valoració i acompanyament socioeducatiu a totes aquestes persones. Donat el volum de feina, es evident que tota la tasca no pot ser realitzada de forma individual i per tant es fa amb la col·laboració de les entitats del tercer sector de la ciutat, amb les quals es manté un contacte molt estret i també amb altres regidories i altres departament de la Generalitat de Catalunya.

Ajuntament de Lleida

A nivell preventiu, remarca que durant l'any 2020, s'han atorgat ajuts a les famílies per evitar pèrdues d'habitatge, que han afectat a més de 5000 persones, ajuts de derivació a recursos habitacionals per a més de 220 persones, i un total de 99 persones han rebut habitatge a través de la Mesa d'Emergència.

En relació als equips d'educadors de carrer i en col·laboració amb altres regidories i àrees municipals, s'han fet més de 63 deteccions de persones en situació de carrer.

Ens centrem en la persona, contemplant la complexitat de les famílies i les persones amb principis d'intervenció basats en l'auto empoderament i la pròpia autonomia.

Treballem amb dos models de recurs, el model tradicional a partir del qual, la persona que es valorada per al/a professional va recorrent una sèrie de fases i recursos fins que arriba a la situació d'autonomia i el model Housing First, que s'utilitza amb persones en situació de cronicitat severa de carrer i que no han tingut adherència a cap altre recurs, i en alguns casos observem major capacitat per accedir a un habitatge a nivell individual.

Pel desplegament d'aquest dos models d'intervenció, comptem amb el recurs de mitja estada, conjunt amb Fundació Jericó, en el que disposem de 70 places i pel que han passat més de 800 persones diferents, 3 pisos amb capacitat per unes 30 persones, 26 places de Housing First i les 10 places habilitades, en el marc del projecte Sostre 360, desenvolupat en col·laboració amb Sant Joan de Déu, destinat a allotjar a joves migrants menors de 25 anys.

A més d'aquests recursos d'allotjament, disposem del menjador social, englobat dins de la cobertura de les necessitats bàsiques de les persones sense llar, que ha donat atenció a més de 800 persones durant l'any 2020 i a través del projecte Empodera't, que consisteix en la realització de diversos tallers (arranjament de bicicletes, construcció de mobles, etc.), es treballa l'empoderament i la vinculació d'aquestes persones amb el territori i la resta de la comunitat.

A banda de tots aquests recursos destinats a persones sense sostre, des de la regidoria també es treballa en dos recursos adreçats a persones que es troben de forma temporal sense sostre, a la nostra ciutat, i que són a l'hivern el projecte Iglú, que ha donat cobertura a més de 700 persones en la darrera temporada i el projecte d'acollida a persones temporeres de l'estiu, que té un impacte molt important a la nostra ciutat i que aquest passat estiu a atès a 725 persones.

Finalment mostra una gràfica que reflecteix la disminució progressiva en els darrers anys del nombre de persones que pernocten al carrer.

Finalitzada l'exposició de dades, pren la paraula la Sra. Marjama Sall, regidora de Persones, Comunitat i Agenda 2030, qui inicia la seva intervenció fent un recordatori dels documents que recollien els compromisos de l'equip de govern a l'inici de la legislatura i que eren el Pacte d'Entesa i el PAM. En aquests compromisos, es feia referència a l'elaboració d'un projecte per donar resposta a les persones sense sostre i que alhora pogués ser utilitzat també com a recurs estacional, tant per la campanya de

Ajuntament de Lleida

temporers a l'estiu, com pel Pla Iglú a l'hivern, projecte que es comparteix amb molts altres municipis de Catalunya.

L'ECMU comenta, no es tracta d'una peça aïllada, sinó que respon a una sèrie de recursos, com son les 70 places residencials a Jericó, les 26 places per a Housing First, les 18 places de pisos d'inclusió, les 10 places dels 2 pisos per Sostre 360°, la Saleta de la Panera o els pisos pont.

Aquest col·lectiu es compon de persones que per algun motiu cauen en un moment determinat del sistema i el mateix sistema també els falla si no se'ls dona el tractament adequat.

La tasca socioeducativa es fonamental perquè la persona pugui sortir de la situació de carrer. Per aquest motiu es necessari ampliar la xarxa de recursos destinats a la lluita contra el sensellarisme. En aquest sentit, en el període 2021/22, tenim previst a més de l'ECMU, ampliar en 10 places més els pisos per a joves migrats sols i incrementar les places de Housing First. En el període comprés entre el 2022/25, estem treballant en el pla d'abordatge del sensellarisme i en l'estratègia de ciutat i es preveu complementar els serveis amb 3 recursos bàsic més: un recurs residencial Housing Led amb 30 places per a homes adults de mitja-llarga estada, un recurs específic de 10 places per a dones sense llar i 20 places més en pisos per a joves migrats sols.

L'ECMU es un equipament residencial de curta estada, que com la resta d'equipaments d'aquesta categoria, estan destinats a facilitar acolliment de caràcter temporal a persones o famílies en situació de risc o exclusió social així com a persones sense llar amb la finalitat de reduir el dany per viure al carrer (Iglú) o pal·liar els danys provocats per una situació sobreenvenuda en cas d'una situació d'emergència social (temporers).

Des dels serveis socials, hem de:

1. Garantir la cobertura de les necessitats bàsiques
2. Realitzar avaluacions i elaborar un pla de treball individualitzat
3. Derivar a un recurs especialitzat

L'enfocament del model està basat en la filosofia dels centres col·lectius i centres residencials d'usos múltiples, destinat a cobrir les necessitats bàsiques i també amb espais oberts a la ciutadania per compartir amb el barri.

De forma ordinària tindrà un aforament per 70 persones, ja que les mitjanes d'ús ens demostren que l'ocupació es mou entre les 70/77 persones i en el cas dels temporers amb una mitjana de 120 persones. Continuarà per tant, espais privatis i espais d'atenció, ja que està previst que de forma permanent hi hagi instal·lat un equip de professionals per garantir l'acompanyament dels usuaris i garantir la convivència i també espais comunitaris com el restaurant, les sales polivalents, etc., per aconseguir que aquest sigui un espai de socialització d'aquest col·lectiu amb la resta de la gent del barri.

Ajuntament de Lleida

La regidora finalitza la seva intervenció amb una frase que considera molt inspiradora, "¡qui som com a éssers humans, si ignorem el patiment dels altres". Creu que l'ECMU no aconseguirà donar la solució definitiva a aquest problema, però pot ajudar a teixir un nou espai que dignifiqui el sensellarisme i que a més estigui obert a tota la ciutadania.

A continuació la Sra. Saiz explica que en aquest moment s'inicia el torn d'intervencions que està regulat per la normativa vigent, i el decret del 4 de novembre, que com a màxim contempla un total de 20 intervencions de 3 minuts cadascuna d'elles. Les intervencions seguiran l'ordre rigorós d'inscripció i les dos intervencions que sobrepassen les 20, seran respostes per escrit. L'ordre previst es el següent, en primer lloc els representants dels quatre grup polític municipals, en segon lloc els representants de tretze entitats i associacions i finalment la intervenció de tres ciutadans/es. Totes les intervencions es faran en el lloc que ocupen les persones intervinents, per evitar pèrdua de temps i amb l'ajut d'un micròfon desinfectat per cada ocasió.

Inicia aquest torn, el Sr. Antoni Postius, com a portaveu del Grup Mpal. JxCat, qui agraeix l'oportunitat que representa aquesta audiència pública, per tal que la ciutadania i les entitats puguin intervenir en aquest projecte que vol tirar endavant l'equip de govern, agraeix als serveis municipals la feina que fan i que moltes vegades no es veu, que és molt important perquè estan treballant amb persones, i ajudant-les en els moments que mes ho necessiten.

Considera que la qüestió del sensellarisme i dels temporers es un tema no resolt des de fa molts anys, fa molt temps que en parlem. Cada any quan ha arribat la campanya dels temporers s'hi ha parlat i ha generat polèmica i aquest ha estat un govern valent que ha adoptat propostes específiques per resoldre aquesta situació a curt, mig i llarg termini. Es podrà discrepar del model, que evidentment no pot agradar a tothom, però hem set honestos amb allò que vam pactar i en segon lloc hem posat el problema sobre la taula, trucant a les altres administracions per dir que aquest no és un fenomen exclusiu de l'Ajuntament de Lleida i requereix de la intervenció de tots. En relació a aquells temporers que no disposen de situació regular hem dit a Madrid que se'ls ha de donar una solució, que no poden deixar sols als ajuntaments davant aquesta situació, els Consells Comarcals també estan implicats, en definitiva ens ha d'interpel·lar a tots per fixar les bases per donar una solució definitiva. Com a capital de Catalunya, hi ha situacions que no podem permetre, ja que el que no volem per nosaltres no ho podem desitjar pels altres. Finalitza la seva intervenció, agraint a la regidora Mariama Sall, per posar fil a l'agulla.

Pren la paraula la Sra. Cristina Morón, representant del Grup Mpal. PSC, qui agraeix la convocatòria d'aquesta audiència pública i ressalta el fet que a la nostra ciutat l'atenció a les persones sense llar, sempre ha estat basada en els principis de justícia social i igualtat, i molts dels projectes que es duen a terme, ja es venien realitzant anteriorment. Si es cert, que degut a les noves circumstàncies socials i sanitàries, l'aparició de nous perfils i la manca d'habitatges influeixen en la necessitat d'abordar de manera global aquesta qüestió per tal de fomentar la inserció social. Aquest repte de les institucions

Ajuntament de Lleida

s'ha d'assumir marcant prioritats amb polítiques que apostin per serveis innovadors que vagin molt més enllà del simple aixopluc i que ofereixin la possibilitat d'una bona atenció a les persones sense llar. Des del seu grup aposten per un servei diversificat, que a banda del servei de primera acollida es creï un sistema plural d'allotjament, amb places de diferents recursos residencials i potenciant la vida autònoma, i que es complementin amb el model Housing First, i tot això acompanyat d'un treball en xarxa implicant als experts, un treball de sensibilització que trenqui amb l'estigmatització i amb accions comunitàries per aconseguir una inclusió real.

Agraeix aquesta iniciativa, però agrairia encara més la capacitat d'incorporar les demandes que avui es presentin en aquest acte, tot i que no ho creu possible, ja que la decisió està pressa a la vista que, avui mateix la mesa de contractació ha adjudicat la redacció del projecte de l'ECMU i creu que aquesta audiència es convoca per justificar la construcció d'un alberg sobredimensionat que no satisfarà les necessitats de les persones temporeres ni de les persones sense llar i tampoc satisfarà les demandes de part de la ciutadania que ha mostrat el seu rebuig.

A continuació pren la paraula la Sra. Elena Ferre, representant del Grup Mpal. Comú de Lleida, qui agraeix en primer lloc la tasca realitzada per l'oficina de participació i incideix en la necessitat de diferenciar els temporers de les persones sense llar, descentralitzar els serveis d'inclusió en diferents indrets de la ciutat en equipaments més reduïts i defensa com ja ho van fer en el seu dia, la proposta d'atenció integral a persones temporeres que es va presentar a l'any 2016 amb aportacions de tot el sector que conclou que a la nostra ciutat el recurs que recull a les persones temporeres a la recerca de feina, seria més convenient que fos alternatiu i diferenciat del que serveix per allotjar a les persones sense llar. El seu grup comparteix la idea d'un equipament susceptible d'altres usos fora de la campanya de la fruita però creu que s'haurien d'aprofitar els diners atorgats per la Generalitat de Catalunya per fer més equipaments, de mides més reduïdes que garanteixin un model descentralitzat, en tot cas, en el punt que ens trobem avui, sabem que Lleida no pot renunciar a cap solució per un problema que dura des de fa massa temps i creuen que encara som a temps de definir usos per aquest equipament i altres inversions en equipaments que garanteixin aquestes necessitats de campanya de la fruita i també el model d'inclusió descentralitzat. En aquest sentit, valoren molt positivament l'ampliació de places dels serveis d'inclusió i que es consolidin i s'ampliïn les actuacions per disposar de més recursos diversos com els pisos de l'EMU, i també la col·laboració amb altres municipis per l'allotjament de les persones temporeres i amb exigència i col·laboració amb el propi sector per garantir l'obligació dels pagesos de facilitar allotjament als seus treballadors i treballadores.

Necessitem recursos d'inclusió diversos per gestionar una xarxa amb algun altre equipament de primera acollida, pisos d'integració i per atendre altres emergències d'habitatge. Precisament en aquest sentit i durant la redacció del pressupost pel proper exercici, el Comú de Lleida ha insistit en la necessitat de dotar de diners el pla integral d'inclusió que ha explicat la regidora Sall, que ha d'anar acompanyat també d'una revisió

Ajuntament de Lleida

dels protocols d'atenció de manca d'accés a l'habitatge per evitar que més persones caiguin en situació de sensellarisme. Volen demanar a la regidora una reorientació dels criteris dels serveis socials, ja que darrerament hem vist casos en que per manca de diligència en l'elaboració dels informes de vulnerabilitat hi ha hagut desnonaments que s'haurien pogut evitar. No pot ser que aboquem més persones a quedar-se sense casa per manca del compliment d'obligacions per part dels serveis socials.

Atès que la portaveu del grup Mpal. PP en aquests moments encara no ha comparegut, es passa al torn d'intervencions de les entitats i associacions que ho han sol·licitat.

Pren la paraula en primer lloc, el Sr. Mourad el Boudouhi Amar, com a representant de l'"Associación Watani para la Libertad y la justicia", que expressa el seu desig de que totes aquelles persones que es troben al carrer tinguin un lloc on poder dormir sempre, no únicament en els períodes de fred intens. Molta gent està al carrer, famílies, dones, nens, parlem amb la gent amb els advocats i ens conten que hi ha molts casos de violència de gènere a causa de que aquestes dones no tenen un lloc on poder dormir. Demà hi ha convocat un minut de silenci en protesta contra la violència de gènere i esperen una solució urgent. Entén que no es un problema únicament de l'Ajuntament de Lleida però ha d'haver solucions ja que hi ha famílies desnonades per motius econòmics, perquè no troben feina i creu que l'Ajuntament ha d'oferir més treballs, perquè es la única forma de donar solució a aquest assumpte.

Es passa la paraula a la Sra. Rosa Maria Majoral, representant d'Arrels St. Ignasi, qui agraeix en primer lloc, l'oportunitat de poder expressar. A Lleida necessitem per una banda sensibilitzar a la població sobre el sensellarisme, donar a conèixer la realitat que vivim cada dia a les nostres entitats, del patiment que viuen les persones sense llar, necessitem més recursos residencials, grans, petits, junts, separats... necessitem més recursos residencials, perquè hem de donar resposta, malauradament moltes respostes, a les diferents necessitats que pateixen aquestes persones. No parlem d'una única necessitat. Viuen situacions molt precàries, amb diferents connotacions i situacions vulnerables i no hi ha un sol recurs que respongui a totes aquestes situacions, necessitem diferents recursos per poder respondre en la situació que es trobi aquella persona i malauradament actualment els recursos son pocs i escassos.

Hem de poder donar resposta tant si la persona està en situació de consum actiu, com si necessita una cura especial pel seu estat de salut mental, com d'aquelles persones que tenen la voluntat de millorar la seva qualitat de vida però no tenen el recolzament necessari per aconseguir la millora.

Tot això a banda d'un recurs qualificat per les persones que venen al nostre territori per la campanya de la fruita. Falta un treball coordinat i una visió d'estratègia conjunta de tots els agents implicats. Llavors la seva pregunta es, qui garanteix aquesta coordinació? Quin pla menys assistencialista s'impulsarà per abordar el sensellarisme a Lleida i aquest Pla global que ajudi a erradicar el sensellarisme, on es?

Ajuntament de Lleida

Pren la paraula el Sr. Roger Torres, representant de l'entitat Arrels St. Ignasi, qui inicia la seva intervenció especificant que estem debaten en aquest moment sobre el model de ciutat que volem, si creiem que ha de ser una ciutat hospitalària i acollidora i sobre aquella altra dada que demana sobre la estratègia, la coordinació i els recursos sobre tot. Comenta que el fet migratori es un fet global i que viurem cada vegada més i cal que sapiguem transformar Lleida en una ciutat d'acollida.

Estan acollint a més de 80 persones sense sostre, al centre obert d'Arrels i cada setmana passen per la parròquia de Sant Ignasi 300 persones. Hi ha molta gent que necessita acollida i una altra cosa de la que també es donen compte, es d'un nou perfil de persones molt joves que venen i estan en situació de carrer i han de trobar a la ciutat un lloc que els permeti l'aprenentatge, formar-se, aprendre la llengua, aprendre un ofici, un lloc bonic i digne per viure i cal fer un projecte comú i compartit d'acollida, perquè aquests son els nostres joves. Un model que en primer lloc sensibilitzi a la població i que disposi de recursos viables.

A continuació intervé el Sr. Miguel Barniol Moreno, en representació de l'Associació de Veïns San Ignasi-Instituts, qui manifesta el seu desconeixement en aquest sector, però si té constància que tenim un problema com a societat, que hem de se més bons. No sap quin es el pressupost de l'Ajuntament per sufragar totes les actuacions que s'han esmentat, ni de quin es el cost d'una persona sense llar per part de les institucions, però creu que tot i que ha d'ésser molt elevat, no podem permetre que hi hagi persones que dormen al carrer i molt menys, que es tracti de dones.

En finalitzar aquesta intervenció, es el torn del Sr. Ibrahim Bao, en representació de l'Associació Senegalesa de Lleida i província, qui creu que hem de dirigir més la nostra mirada a la societat. Els partits fan les polítiques però han d'escoltar a la ciutadania. Hem d'aconseguir una societat més uniforme i més empàtica, que sigui conscient del que pateix la gent que ve de fora. El món no es compon únicament de les nostres fronteres i ara mateix ja no es pot dir que Lleida es dels lleidatans d'origen, ja que hi ha moltes persones d'altres orígens que també se senten lleidatans i s'ha d'escoltar a tothom.

Pren la paraula el Sr. Francesc Gabarrell, com a representant de Candidatura d'Unitat Popular, qui opina que aquesta audiència pública arriba tard i malament, per obrir el projecte de Pardinyes a la ciutadania. Aquesta deficiència ha comportat respostes racistes que s'haguessin pogut evitar. És evident que necessitem un alberg públic però, també que es necessiten residències de gent gran.

Hem d'unir esforços perquè els representants de les institucions apostin per la justícia social i la defensa dels drets humans que han de ser prioritaris. Els poders públics han de protegir al més feble i no acarnissar-se. La situació del sensellarisme hauria de provocar-nos un punt solidari i no al revés generant odi i por. Ens hauria de fer veure una realitat diversa i complexa davant una solució social i econòmica. Estan avui aquí per dir que la nostra ciutat necessita un alberg públic, de gestió pública, tal i com va

Ajuntament de Lleida

reclamar l'actual alcalde, al Ple de l'Ajuntament, l'any 2017, a través d'una moció. Des de la CUP estan en contra de la privatització dels serveis públics i especialment quan aquests es tracten de serveis personals, ja que aquesta privatització sempre la pateixen les persones.

Es urgent construir un alberg de titularitat pública, que ofereixi una atenció integral a les persones sense llar i alhora es promogui la inserció d'aquestes persones en habitatges socials, però el que és més urgent és que això es tingui en compte en el pressupost municipal de l'any 2022. Pregunta si el Sr. Sentís està en aquesta sala, ja que creu que avui hauria d'estar aquí. La Paeria ha de posar els seus esforços en combatre la pobresa i no a les persones pobres. Acaba dient, "Alberg públic, SI, Gestió Pública, SI, barrejar a les persones sense llar amb les persones temporeres que venen a treballar a la nostra ciutat és un greu error, aquestes persones dignifiquen el nostre producte principal que és la fruita i per tant no s'han de barrejar els dos col·lectius.

A continuació fa la seva intervenció la Sra. Carme Campoy, com a representant de la Coordinadora d'ONGD i aMS de Lleida, qui en primer lloc agraeix la creació d'aquest espai de participació i opina també que no s'haurien de barrejar dos realitats molt diferents com són el sensellarisme i les persones temporeres.

El sostre és un dret que no dona lloc a debat i les institucions públiques l'han de protegir. Els temporers són un col·lectiu que venen a dignificar la nostra terra, és una mà d'obra necessària per la matèria prima que tenim al territori. Ens trobem amb la realitat que persones temporeres que venen a treballar i els patrons-pagesos els proveeixen d'un lloc per dormir de forma legal, altres no compleixen amb aquesta obligació, i també hi ha persones que no tenen feina i estan en transit per tant han de ser atesos per l'Ajuntament. L'Ajuntament hauria de pressionar a les patronals per tal que compleixin amb la seva obligació en aquest sentit. Els hagués agradat tenir més informació de forma prèvia, les dades presentades li semblen molt interessants, però si les haguessin pogut tenir abans, els hagués ajudat a preparar la intervenció d'avui des del coneixement. Finalment vol compartir una sèrie de reflexions a tenir en compte, ja que avui es parla només de la punta de l'iceberg i potser val la pena anar a les causes o raons estructurals que ens porten a parlar com ho fem avui.

Remarca que a l'Administració pública li correspon acollir de forma digna, a les persones que arriben a la nostra ciutat a la recerca de feina, amb un alberg amb condicions i amb un pla d'acollida que els faciliti l'accés al mercat laboral i la vida a la ciutat, en cap cas assumir els costos de la patronal i per tant pressionar-los per tal que compleixin amb la llei. Exigir al govern central la derogació de la llei d'estrangeria i defensar a les víctimes de violació forçada iniciant expedients d'asil i de refugi i tenir una política eficient i que sigui informadora i de fàcil accés i potenciar una gran tasca de desmantellament de rumors i frenar l'odi, el racisme i la xenofòbia. Probablement la manca d'informació i participació dels veïns ha provocat el malestar que es podria haver evitat amb un altre tipus de gestió. Finalment confirmar-nos amb la necessitat d'un alberg per a persones

Ajuntament de Lleida

treballadores que arriben a la nostra ciutat per la campanya de la fruita. Després de tres dècades de vulneració de drets celebrem que es faci un pas endavant.

Pren la paraula el Sr. Llibert Rexach, com a representant de Fruita amb Justícia Social, i per tant es centrarà només a la qüestió dels temporers. Es queixa que el format d'intervencions amb tres minuts permet poc debat. Agraeix la preparació d'aquesta audiència pública, tot i que fa crítica pel fet que la informació no s'ha passat a ningú i el format no permet massa debat. No el sorprèn, ja que forma part d'aquesta manca de cultura de participació de la regidoria de Mariama Sall, i més quan aquesta es duu a terme abans de convocar la reunió de la Xarxa d'entitats de temporers per valorar com va funcionar la campanya d'aquest estiu. Si avui estem aquí es com a conseqüència de la gestió erràtica d'aquest govern i l'autocrítica creu, es imprescindible per avançar i convida a Paeria a que assumeixi també els errors que ha pogut tenir. L'ECMU per ells representa un pas endavant important i reconeix que ha estat la mesura més important en aquest àmbit, adoptada en els darrers anys i tornen a oferir ma estesa a qualsevol govern del color que sigui per avançar en la garantia de drets de totes les persones. Es dirigeix a la regidora per dir-li que el fet que els seus predecessors no fessin res en aquest sentit, no els dona carta blanca a fer qualsevol cosa. Els hagués agradat que aquest equipament s'hagués presentat amb el consens i vistiplau de tots els agents implicats i experts en la campanya i que hagués estat un projecte de ciutat i no d'un projecte d'un dels partits polítics del govern. Malgrat tot el soroll que puguin generar alguns, Lleida necessita un equipament d'aquestes característiques. Avui estem lluny de tenir la solució definitiva, els preocupen algunes qüestions que tenim al davant, però Lleida no pot tornar a ser la protagonista d'imatges de centenars de persones dormint al carrer ni al pavelló amb condicions indignes. Per tant endavant, no ho aturem ara, fem possible l'ECMU. D'equipaments similars adreçats a temporers n'hi ha diversos arreu del Segrià, públics i privats i amb ocupacions molt similars. L'equipament que es planteja en cap cas es pot parlar d'un macro alberg, poden anar a l'alberg municipal de Torres de Segre, a l'alberg de la cooperativa de Corbins, amb capacitats de cent cinquanta persones, per tant no parlem més de macro alberg. Si a la nostra ciutat tenim possibilitat de presumir de la pera i la poma de Lleida que exportem i genera riquesa es gràcies, en gran part a la ma d'obra que la cull i es que el nostre país s'ha forjat amb la suor de la samarreta de persones com el Domingo, l'Ibrahima, el Balde i tantes altres persones que venen a passar la campanya de la fruita.

Per acabar, es dirigeix a l'alcalde per dir-li que davant d'aquells que puguin estar temptats de sembrar l'odi i de promoure la divisió, ells seran un mur infranquejable davant dels discursos de l'odi però, demanen que recullin l'opinió de tantes associacions defensores de drets i que ens posem a treballar col·lectivament i avancem en la justícia social. Lleida ha de ser una ciutat acollidora, però això no s'aconseguirà si es fa de la ma únicament d'un govern, per tant ha d'haver reunions de treball i espais amb les entitats amb veu i vot i que siguin molt més participatives. Demana que d'aquesta audiència surti el compromís de seguir treballant i no sortir de la taula fins no aconseguir la justícia social en aquesta ciutat.

Ajuntament de Lleida

A continuació intervé el Sr. Domingo Morales, en representació també de Fruita amb justícia social, qui expressa el seu posicionament a favor de la construcció de l'ECMU. Vol esmenar una afirmació formulada per un dels representants polítics en relació al fet que hagi temporers que tenint feina i diners prefereixin pernoctar al carrer com a mesura d'estalvi. Ell considera que ningú va en contra de la seva pròpia dignitat, però els treballadors temporers són persones migrades en situació precària. Per poder accedir al mercat de lloguer d'habitatges es necessari un contracte laboral fixe, i aquesta condició es de difícil compliment per part d'aquest col·lectiu, per tant no tenen possibilitats d'accés a un habitatge, aquesta és la raó de trobar persones que treballen i pernocten al carrer. Encara que la llei reconegui la seva situació, el conveni col·lectiu del sector agrícola de Catalunya, obliga als patrons a oferir allotjament a aquells treballadors que s'hagin de desplaçar més de 75 km del seu domicili habitual, però en molts casos aquesta obligació no es compleix. També la llei catalana d'igualtat i no discriminació, indica que les polítiques s'han de dirigir a la consecució d'igualtat de tracte i a tenir en compte als col·lectius amb problemes per accedir a un habitatge.

En acabar la seva intervenció, pren la paraula la Sra. Nogay Ndiaye, com a representant de l'Associació Juvenil NDIATIGUIA qui planteja la reflexió de que a Lleida es posa dins del mateix sac a les persones temporeres i a les persones sense llar. L'ECMU aplegarà doncs, les dues realitats i continua enllaçant aquest dos col·lectius.

La seva associació que compta amb més de deu anys de vida, aplega joves afrodescendents i treballa en torn de la interculturalitat i en contra del racisme i lluita dels drets bàsics de les persones. L'any 2015 van posar sobre la taula la qüestió dels temporers, quan el partit que en aquell moment estava al poder (PSC) va decidir iniciar les obres del Cau Jueu, en plena campanya de la fruita. El cau jueu era l'espai històric on s'allotjaven de forma provisional moltes de les persones que venien a treballar durant la campanya, i per tant van decidir fer fora a totes aquestes persones. Vam endegar en aquell moment, un moviment que va obligar al Síndic de Greuges a intervenir.

Des d'aquell moment, els govern han alternat mesures dutes a terme que donen solució a curt, mig i llarg termini. Totes les solucions que s'han presentat li són molt familiars, ja que són repeticions d'estratègies i funcionaments que ja es venen duent a terme en els darrers anys.

Lleida ha de tenir un alberg, per descomptat, però en cap cas s'han de barrejar les dues realitats perquè no són el mateix. El motiu que justifica que no s'apleguin aquestes realitats es que quan ho fan es perpetua la situació de temporalitat per ambdós grups. Les persones sense sostre que s'acullen al Pla Iglú poden dormir sota cobert quan baixen molt les temperatures, però quan pugen, ja no ho poden fer i per tant tornaran a dormir al carrer. Amb l'ECMU succeirà el mateix, no es farà cap treball d'integració d'aquestes persones sense llar i quan arribi l'estiu i arribin les persones temporeres, els faran fora de la instal·lació per donar cobertura a l'altre col·lectiu i d'aquesta forma es contribueix a l'odi. Es una situació que l'Administració no hauria de permetre.

Ajuntament de Lleida

A continuació, en representació de l'Església Evangelista de Lleida, intervé el Sr. Pau Simarro, qui en primer lloc agraeix l'oportunitat de manifestar-se, com a entitat volen participar en la reflexió sobre la realitat que ens afecta, quant a les moltes persones que, per diverses causes es troben immerses en la greu dificultat de no disposar d'un sostre on viure.

Com a cristians, volen manifestar la seva solidaritat amb el proïsme, sense distinció d'ètnies ni classes, i posar tot allò que estigui a les seves mans a l'abast del sistema social per tal de millorar la seva situació.

Les dificultats que es plantegen als sense sostre abasten llindars als que potser no hi pensàvem arribar, doncs aquestes persones no només es troben sense un lloc on passar la seva vida, sinó que, a més, son menystinguts per la resta de la societat, que habitualment els considera persones no estimables ni fiables, els mirem com una amenaça, i volem estar ben lluny d'ells.

Els maltractes que, des de moltes vessants de la societat, reben les persones sense llar ens han de dur a pensar que com a comunitat social tenim un problema que cal resoldre, i no es tracta d'un problema solament dels sense sostres, sinó de tots plegats, que hem d'escometre, per intentar resoldre.

Segons la seva visió, tres son els eixos d'actuació que han d'estar presents en un programa adient per combatre l'indesitjable fenomen del sensellarisme.

Primerament s'ha de disposar dels recursos econòmics, també necessitarem bens materials, i finalment persones que assisteixin a les persones que, avui dia, es troben malmeses per aquesta greu mancança.

Com a col·lectiu cristià evangèlic, gairebé no disposen de recursos econòmics ni tampoc de bens materials, però sí que podríem aportar les persones que amb vocació i preparació poguessin desenvolupar l'acompanyament personal a nivell de suport als que necessitin ser escolats, fent-los arribar també el missatge de que algú es pren veritable interès per ells, i gasta temps en la resolució de les seves dificultats.

Ens conviden a seguir amb ells les paraules de l'evangeli de Jesucrist, que digué que "tot allò que feu a aquests germans meus més petits, m'ho feu a mi". Cal per tant destinar temps i recursos humans de voluntariat per atendre als sense sostre, fins que aconseguim tornar-los a inserir en la normalitat social a la que tots plegats hi tenim dret.

Es sumen a tots els polítics, tinguin la ideologia que tinguin, per caminar plegats pels indrets d'un programa eficaç d'assistència, i solució del problema general dels que no tenen llar.

Finalment intervé el Sr. Xavier Pelegrí, representat de Càritas Diocesana de Lleida qui explica que ha vingut a l'audiència pensant que es farien preguntes relacionades a com serà aquest equipament de Pardinyes, a partir de la poca informació que ha arribat a la

Ajuntament de Lleida

ciutadania a través de premsa i de diversos “bulos”. Ell es planteja com serà l'organització d'un complex tan diferent al que estem acostumats i que donarà per una banda atenció a temporers, per una altra atenció als sense sostre i a més que estarà obert a la ciutadania? Com s'organitzarà això, quin serà el pla de treball i la dinàmica perquè això sigui possible. Si es tracta únicament de donar un llit i després a les 8-9 del matí treure a la gent al carrer, li sembla que no es massa adequat.

Se suma a les exhortacions que han fet altres entitats abans, i a la necessitat de disposar d'aquest equipament. Esperava saber més en aquest acte, sobre el pla de treball previst.

El barri de Pardinyes està confrontat amb la ciutat per aquest projecte, i vol saber com s'ha pensat fer aquesta sensibilització, com s'ha pensat avançar en l'acceptació d'aquestes persones que moltes vegades son privades dels seus drets i vilipendiades per la societat.

En l'apartat d'intervencions de la ciutadania, pren en primer lloc la paraula el Sr. Paco Castillo López qui es presenta com a membre de la Coordinadora de la Plataforma Pro-residència del barri de Pardinyes. Aquí s'ha parlat del moviment veïnal, del recolzament al sensellarisme, del barri de Pardinyes i d'altres qüestions que han debatut també des de febrer de l'any passat, com per exemple pot ser la ubicació prevista en un terrenys destinats per anteriors governs municipals a una residència i de la dimensió que no s'ha donat compte avui, com tampoc s'ha donat compte dels cinc milions i escacs que costarà aquesta edificació i d'altra banda també s'ha parlat dels diferents col·lectius que pot albergar.

Afegeix que l'equip de govern municipal se vanaglòria de ser obert i dialogant, però per a moltes de les entitats que representen al barri de Pardinyes, no ha estat així. Es van assabentar a través dels mitjans de comunicació de la construcció d'aquest macro alberg, ells consideren que ho és ja que son 120 places ampliables a 150. La ubicació en un lloc que no pertoca. Ells estan a favor de que una vegada per totes es solucioni un tema que fa molts anys que dura, però no amb un alberg d'aquestes característiques. El model no es el model que la Plataforma i la Fundació del barri de Pardinyes té en aquest moments al cap. Per tant considera que s'ha de tenir en compte al barri, han mobilitzat a 2000 persones i recollit més de 6000 signatures en favor de la residència, han recolzat una moció al Ple que el grup de govern va perdre i que tots els partits de l'oposició van votar en contra del model proposat per Paeria, i pensen que es un tema de ciutat i que s'ha de disgregar a la societat de Lleida en petits albergs, i que el col·lectius tampoc han d'estar barrejats.

La segona intervenció d'aquest bloc correspon al Sr. Robert Cabasés, qui diu que el sensellarisme es un símptoma que patim a nivell local però que te un origen global, no obstant hi hem de treballar. Com a ciutadà te la impressió que durant molts anys l'Administració ha donat l'esquena a aquest problema i aquesta és la raó de que hi hagi tantes entitats que hi treballen.

Pensa que anem pel bon camí, anem a treballar l'emergència amb aquest equipament, fins ara no podíem donar resposta a l'emergència. Es veritat que no es pot barrejar

Ajuntament de Lleida

sensellarisme amb temporers, però també es cert que hi ha temporers que dormen al carrer. Hem de treballar les polítiques d'habitatge, caldrà que des de l'Administració es creï un parc d'habitatges socials per tal que puguin allotjar als temporers que no troben lloguer en el mercat privat. No ens hem de centrar en si hem de posar l'ECMU en un barri o un altre de la ciutat, no es aquesta la discussió, és un equipament que fa falta i fa falta treballar per les persones. S'hauria de pensar en temes d'educació d'adults, si es pot augmentar oferta. La formació es una part important per aconseguir oportunitats laborals. Encoratjar a l'equip de govern per continuar treballant en això.

En darrer lloc, pren la paraula la Sra. Yohana Villarraga, qui opina que a la ciutat de Lleida, per l'exclusió social i administrativa que pateixen moltes persones migrades per la falta de documentació i el padró municipal fa que cada vegada hi hagi més persones vivint al carrer sense accés a l'habitatge, sense salut i sense feina digna, fets que impedeixen que aquestes persones en situació extrema de pobresa, reconstrueixin la seva vida. No hi ha esperança, no hi ha suport, pensem en els joves ex tutelats, hi ha molts joves al carrer i fa la següent pregunta: quin es el compromís i la facilitat que dona l'Ajuntament davant d'aquest tràmit a les persones migrades, tenint en compte que al mercat negre es pot aconseguir un padró per 100 o 400 euros. El protocol de l'Ajuntament no està funcionant, no s'està donant resposta real a les persones sense llar.

Un cop finalitzat el torn d'intervencions, la conductora de l'acte passa la paraula a la regidora Marýama Sall qui, en nom de l'equip de govern, donarà resposta a totes les qüestions plantejades.

La Sra. Sall dona les gràcies a totes les persones que han participat en el debat, independentment de les diferents visions o contraposicions que han pogut exposar. A l'hora de respondre les preguntes prioritzarà les plantejades per entitats i ciutadans, ja que per donar resposta als grups polítics hi ha previstos altres espais municipals on poden ser tractades i respostes.

Comença pel model proposat, dient que està clar que els models son molt diversos, les visions son plurals i per tant es molt difícil que totes les persones coincidim en el mateix model. Vol aclarir que no s'estan barrejant els dos col·lectius. El pla Iglú té una temporalitat molt clara que va de novembre a abril, mentre que el Pla d'acollida a temporers se centra a l'estiu i parlem dels mesos de juny a setembre i per tant aquest equipament d'emergència podrà, de forma flexible, donar resposta a situacions i emergències que tenim com a ciutat. Creu que ens centrem molt en l'equipament i que al final aquest només es la closca l'important es disposar d'un equip al darrera ben dotat de professionals, treballadors socials, integradors socials, educadors socials, aquest any s'ha pogut incorporar tota la part d'atenció jurídica i això es el que fa que un dispositiu rutili o que un equipament d'aquestes característiques fracassi o tingui èxit. Creu que aquest govern no escatima en recursos per invertir en la dignitat de les persones i lligat a la pregunta del Xavier, sobre quin es el cos tècnic que hauria de tenir aquest equipament, vol que quedi constància que no es tracta d'un allotjament només

Ajuntament de Lleida

per donar acollida i que la gent faci el que vulgui, sinó que com ja ha dit al començament, la gent ha de tenir cobertes les seves necessitats bàsiques, ha de tenir un lloc per pernoctar, per tenir unes condicions d'higiene i una àpat, però també ha d'haver una valoració per part dels professionals, la qual es molt important. Els professionals valoren la situació d'aquella persona, i en base a aquesta valoració es deriven al recurs especialitzat o que la treballadora ha determinat que es el més adequat per la persona. Les persones no poden anar directament als recursos sense una prèvia valoració social, però abans de fer aquesta valoració i derivació es necessari cobrir les necessitats bàsiques d'aquestes persones. No podem parlar d'altres itineraris si no acollim primer a aquestes persones i fem una valoració. Aquest any hem sigut capaços d'acollir a les persones temporeres però després de la primera valoració, dir que aquesta persona s'ha de derivar a un pis de l'EMU o bé que aquesta persona que té contracte de treball es pot anar a un altre municipi per cercar un altre tipus d'itinerari i per tant creu que l'èxit rau aquí.

Contestant a Arrels, la Generalitat va redactar fa uns anys enrere un Pla de Sensellarisme que pretenia donar una estratègia a nivell territorial, ens han faltat els diners i els recursos per desplegar-lo, de fet fins que no ha arribat la pandèmia tots els serveis que realitza l'Ajuntament s'han finançant 100% amb recursos propis. Nosaltres a la regidoria partim que no tenim un Pla Municipal de sensellarisme. Enguany i l'any passat vam treballar sobre el pla d'actuació municipal que ha d'abordar les estratègies municipals del sensellarisme i parlem de quatre potes molt bàsiques que son, la sensibilització, la prevenció, l'atenció i la capacitació. No es solament el sostre sinó que es tot el treball que es fa previ, estem en una fase diagnòstica i de recopilació de dades i tot aquest treball s'ha de fer en xarxa amb totes les entitats del sector per nodrir-nos de les vostres visions.

Pel que fa al cost dels equipaments, ara no té tot el desglossament de les dades però si que pot dir que un recurs com temporers i el pla Iglú, ens costa entre 450.000 i 500.000 euros, inclòs el personal tècnic que hi treballa, els àpats es dir, tot el que hi ha al darrera. Per exemple el projecte Sostre360º no es solament els dos pisos que es posen a disposició dels joves migrats sols sinó que parlem de l'equip que hi ha al darrera i que està finançat per la Generalitat i té un cost aproximat d'uns 200.000 €, en definitiva ella quan parla de despeses relacionades amb persones sense llar no li agrada parlar de despesa social sinó d'inversió social, els costos no son barats i per això a les Administracions públiques els hi costa però creu que s'ha de fer.

Pel que al finançament 100% públic, tant Iglú com temporers i l'oficina única d'atenció, formada pel cos tècnic que valora les diferents situacions de les persones sense llar i de les persones temporeres i que per tant inicien el pla de treball, sempre es fa amb contractació pública. Quan hem externalitzat coses, sempre han sigut les accions creatives, els àpats, la bugaderia, etc., però el cos tècnic que es el que avalua i creiem que té el pes mes important sempre ha set, des de l'inici, 100% públic.

Ajuntament de Lleida

Pel que fa a la gestió de la sensibilització de la ciutadania, es seguirà el model de Barcelona i la idea es crear un equip de carrer que sigui capaç d'informar porta per porta, barri per barri sobre el recurs, que sigui capaç de solucionar i donar resposta als dubtes i recollir propostes dels veïns i veïnes i aquesta serà l'actuació que durà a terme aquest govern quan s'aproximi l'obertura d'aquest equipament.

Aquest equip de carrer donarà informació porta a porta, de l'envergadura d'aquest equipament, de què hi ha al darrera, de que e realment l'ECMU, de que comptarà, a quines persones allotjarà i que òbviament serveixi com a punt de nexa i de reunió per donar la informació que qualsevol veí i veïna, en aquest cas, del barri de Pardinyes, hagi de tenir sobre l'equipament.

Pel que fa al model d'equipament, en aquests moments estem treballant en la redacció del Pla Director, però sabem que hem de contar mínimament amb una estructura gerencial i per tant tindrà elements d'administració i finances, de recursos humans i també tindrà la figura de coordinació responsable dels diferents dispositius que hi hagi, de treballadors socials, integradors socials i educadors socials i les treballadores comunitàries que seran les encarregades de garantir que els espais comunitaris siguin d'ús comunitari i els serveis de seguretat, neteja, etc. El cos tècnic que estimem serà el necessari per garantir que aquest tipus d'equipament també sigui un equipament comunitari.

Responent a la Yohana, diu que es va fer un canvi conjuntament amb la OMAC, quan estava al capdavant la regidora Elena Ferre, hem intentat que funcioni el protocol d'empadronament de les persones sense llar i de fet qualsevol persona amb el document d'identificació, passaport, DNI o qualsevol document que permeti acreditar que aquella persona es la que diu ser, pot empadronar-se, no demanem contracte de lloguer, ni factures que demostrin res. L'únic requisit que està demanant aquest Ajuntament per empadronar-se es un document d'identificació.

Finalitza la seva intervenció demanant disculpes per si algú considera que no ha respòs a la seva pregunta de la forma que volia i agraint totes les intervencions.

Comparteix amb els presents la següent reflexió, fa uns anys la Generalitat va obrir recursos per acollir als joves migrats sols. Si la Generalitat hagués preguntat, hagués iniciat processos participatius per veure quin barris havien d'acollir aquest dispositius, creu que avui estaríem parlant d'un desastre monumental, tindríem al joves migrats sols al carrer. La urgència no es a vegades objecte de debat, podem parlar del model però creu que quant a la necessitat tothom avui hem coincidit en que es necessari.

Pren la paraula el Sr. Miquel Pueyo, qui clou l'acte. L'alcalde agraeix a les regidores Gispert i Sall i als seus equips el treball dut a terme per celebrar aquesta audiència pública. Organitzar una audiència pública no es senzill. Estarem d'acord en que es un format millorable, però sense dubte interessant i que probablement l'hem d'exportar més des de la Paeria. Agraeix la tasca de la conductora de l'acte i de la secretària i agraeix

Ajuntament de Lleida

l'assistència de totes les persones que han estat aquí. Avui ens donem a nosaltres mateixos una lliçó; som capaços de debatre, a vegades, des d'una distància ideològica i de conceptes considerables però, som capaços de fer-ho.

Acaba la seva intervenció recordant que aquesta és la segona audiència pública que celebrem durant aquest mandat, es va celebrar una amb motiu del model d'assistència i d'acollida d'urgència social a les dones i els seus fills i filles i ara, pel que fa aquest tema de l'ECMU, la regidora Sall, ell mateix a l'alcaldia i altres regidors i regidores han participat en un elevat nombre de reunions que s'han celebrat des del passat 25 de febrer fins fa molt poc i en aquestes reunions en que hi han participat totes aquelles entitats i col·lectius que ens les han demandes i en algun cas les hem sol·licitat nosaltres, entre aquestes la Coordinadora de la Residència de Pardinyes, la Fundació Privada de Pardinyes i l'Associació de Veïns de Pardinyes. A partir d'aquí apareixen nous agents, entitats que volen dir la seva i creu que hem de garantir que la regidoria, l'Ajuntament en general estigui sempre obert al diàleg amb qualsevol entitat, col·lectiu o persona que vulgui sostenir aquest diàleg.

Aquesta és la invitació i li agradaria que la cloenda tingués a veure amb el terme agraïment i respecte. Dona les gràcies pel to en el que s'ha desenvolupat aquesta sessió i convida a tothom a continuar mantenint aquest diàleg a través d'aquest i altres canals.

Un cop concloses totes les intervencions la conductora de l'acte, finalitza l'audiència pública a les 20:31 h, de la qual com a secretària estenc aquesta acta.

La secretària

Vist-i-plau,
El President